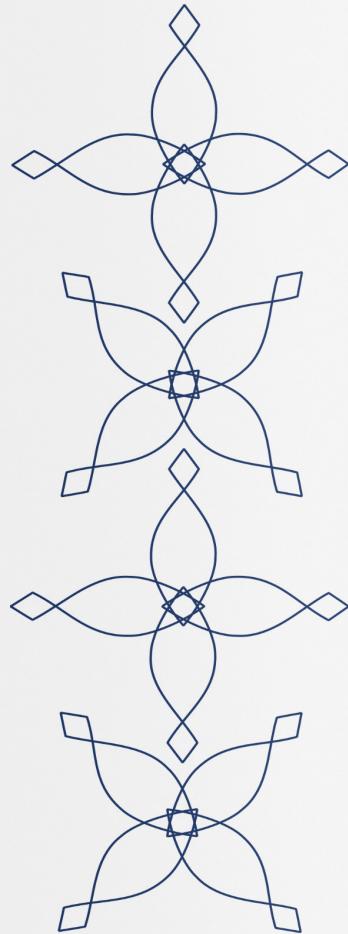

Пройнт
Пеклем

Пройнт Пеклем

*Všichni mají v sobě temnou
i světlou stránku.*

*Až teprve po srovnání,
jejich pochopení a přijetí,
můžeme jít dál.*

Do svého středu a rovnováhy.

Může přijít to lepší.

OBSAH

Úvod	10	Slabičné významy	114
Bukvica	18	Kódová slova	122
Slovo	22	Hlubinné čtení	124
Jak na rozboru slov	26	Paprsky duhy	130
Rozmanitost slov	30	Obnovení paprsků duhy	143
Slova tabu a noa	34	Bukvica a její stínové obrazy	144
Záměna významů aneb co znamená slovo pravda	38	Bukvica a paprsky	252
LUCI	44	Projít peklem	253
EFIR – ETHER	48	Doslov ke stínovým obrazům Bukvici	255
LUCIFER	52	Národ ČECHŮ	258
Předslovníček	56	Chaos, řád a rovnováha	262
Malý slovníček	60	Doslov	267
		Zkratky	268
		Zdroje	271

JAK NA ROZBORY SLOV

Slova jsou jednou z cest očisty svých vin i vad a jsou milníky na cestě poznání ven z vlastního pekla.

Slova můžeme rozebrat a použít vícero způsoby.

1) Prvním ze způsobů je vytvořit z hlásek, které obsahuje, slova nová. Všechna vytvořená slova jsou obsažena ve slově původním, a tudíž jej ovlivňují.

Jedno slovo z těch nově vytvořených bude rezonovat více než jiná, některá vůbec. Ta slova, co rezonují, mají něco společného s bolestí uzavřenou v člověku.

Příklad – slovo MOUDROST.

Slova z něj vytvořená:

dorost
rust

mor
mod

troud
sumo

most	dum	trus
dost	rod	morous
tur	dus	rum
mour	sud	tor
rot	rus	osou

Určitě naleznete ještě další.

Z těchto slov je vidět, že MOUDROST

- má sílu
- otáčí informace
- sílí a roste
- převádí přes most, kam?
- vkládá módy
- je temná jak mour a škaredí se jako morous
- dýmá jak troud
- občas válcuje jak bojovníci suma
- dusí a zavírá do sudu
- občas jí je dost
- přináší smrt
- poskytuje dům – zázemí, pocit bezpečí
- je v ní skryt i odpad
- ať je jakákoli a vyřčená kýmkoli, je stále osou životů

Zabrnkalo některé slovo více na cítění? Jestliže ano, je třeba se jím zabývat, neb je klíčem k vyřešení bolestí. Každý pocit pochopený skrz slovo přibližuje odchodu ze soukromého pekla.

2) Druhou možností je psát si asociace, které ke slovu přichází, a dále s nimi zacházet jako v předchozí variantě; například:
moudrost

rozum	cítění	vážnost
učenost	předávání	vědění
rozvaha	růst	slova

3) Třetí způsob je kombinace obojího. Může připadat, že to odvádí od původního slova, ale naopak slova nás dovedou k informaci pro nás důležité.

Příklad – začnu tvořením slov z hlásek, ale volně pokračuji asociacemi, které mi přicházejí:

moudrost

rost – dost – most – slova vytvořená kombinací hlásek
zlost – žalost – dravost – drzost – slova vzniklá asociací

Nakonec se opět zakroužkuje (vybere) jedno slovo, které vystoupí z řady – a to má vypovídací hodnotu.

Toto pobývání ve světě slov rozšiřuje slovní zásobu. Povídání si o nich, jejich společné vědomé užívání a vhledy do slov mohou propojit celou rodinu. Tím se otvírají dveře k vzájemné soudržnosti a potřebě být spolu. Přes slova je možné vyřešit i rodinné sváry, jejichž důvod může být skrytý nebo jej někdo odmítá vyslovit či naopak slyšet.

Navíc slova dokážou otvírat naše nitro a být průvodcem při procházkách jeho zákoutími.

ZÁMĚNA VÝZNAMŮ ANEB CO ZNAMENÁ SLOVO PRAVDA

Poměrně novodobým fenoménem je záměna významů. Něco ve smyslu – přirovnání: slovo černá znamená výhradně černou, po přechodné dobu znamená černou i bílou, poté jenom bílou. Otočení významu, které mozek přestal vnímat a bezvýhradně přijal. Paměť buněčná či genetická ale ví. To vyvolává rozpor, který někdo cítí silně, někdo mizivě, někdo vůbec.

Známé tím je například slovo *úžasný*. Vzniklo přesmyčkami hlásek: *běs – děs – das – žas – u dāsa – úžas*

Úžas či úžasný v původním významu strašný, děsný – děsný od dāsa – das. Je to jedno z nejtěžších slov, které by mělo být použito výjimečně pouze u událostí děsných, strašných, hrozných.

Poslední dvě slova – strašný a hrozný – jsou též ve svém významu posunuta. Jsou paralelami slovům děsný-úděsný a žasný-úžasný. Měla by se též používat výjimečně pouze při těchto příležitostech. Jejich používání se vžilo ve smyslu zesilujícího určení (příslovečné určení) – posílení, znásobení řečeného: např. ta hora je vysoká – ta hora je strašně vysoká, ta hora je hrozně vysoká, ta hora je strašně moc vysoká; je to strašně/hrozně pěkné atd. Toto zvýrazňování nastalo ve chvíli, kdy jsme se přestali slyšet. Hrubá, těžká slova jsou slyšet podstatně více než jemná, lehká. Až se opět začneme slyšet a poslouchat, stačí říci: ta hora je vysoká, popřípadě: ta hora je ale vysoká, je to pěkné, libé, lahodné, malebné, ..., bez potřeby zdůrazňovat hrubými slovy, která mají navíc úplně odlišný význam, než v jakém bývají použita.

Dalším takovým slovem je slovo pravda a od něj odvozená další příbuzná slova.

Prav-da – jako slovo jej máme všude – pravák, pravda, pravděpodobnost, pravdivost, pravdivý, právě, pravěk, pravice, pravidelný, pravidlo, pravítko, právo, právní-k, pravomoc, pravopis, právoplavný, pravoslaví, pravouhlý, pravověrný, pravý, Prav jako úroveň (SAV), ...

V latině máme slovo *prāvus* s odvozenými tvary (prāva prāvī prāvō prāvae prāvam prāvum prāvās prāvīs prāvōs), které má význam *křivý, špatný, podlý*.

Budu-li brát v úvahu to, co jsem mnohokrát řekla i napsala, že slovo může mít jen jeden význam, tudíž buď pravda jako čistá, nebo pravda jako křivá, mám na výběr. Pokud do stojím svému předpokladu, že latina vzešla z praslovanštiny, vychází mi *pravda = křivda neboli lež a podlost*. I prezident Zápotocký v předvečer měnové reformy ujišťoval, že žádná ne-bude, říkal pravdu.

Podíváte-li se kolem sebe s otevřenýma očima, je takových pravd kolem nás mnoho. Že lidé přijímají pravdy, je jejich věc, nikoli těch, kteří je říkají. Otevřete proto oči i uši a všechny smysly, žijeme v přelomové době.

Kam se to přelomí, záleží na každém jednotlivci, stále ještě.

Kdo se bude chtít slovu pravda vyhnout, může kromě slova istina použít i „je to moje přesvědčení, je to můj názor“ apod.

Cistina - istina – v praslovanštině totéž, co dnes křivě vnímáme pod slovem pravda. V latině je jen málo slov, jež se čtou s „č“, většinou se „c“ vyslovuje jako „k“. Výjimku tvoří slovo *cist*, které se i v latině čte jako *cist*. Koresponduje s praslovanskou *čistinou - istinou*, tudíž tím, co je čisté a čestné, bez poskvrny, bez falše, bez křivosti. Dle svých zkušeností s tvorbou slova se domnívám, že původní slovo bylo *čís*, možná, že jenom *ís*.

T – je nejstarším znakem kříže a zavírá i sílu proudící slovem. Proto se domnívám, že původní slovo bylo bez „*T*“. Obrazem-přirovnáním „čí“ na začátku je čibuk, fajfka, novodobě číše, které se dříve říkalo čaša – „čaiša“. „ČAI – ČÍ“ je podstata.

Naplněná prvotním ohněm *ís*, ohněm podstaty, naplňujícím sám sebe – *čís*.

Čis-t – *T* na konci zastavuje proudění *ís* – ohně, síly.

V angličtině je možný překlad slova podstata „*gist*“ [*džist*] – podobnost, a anglický přípitek *cheers* [*čírs*] je opět podobný původnímu slovu *čis*, jen s vloženým „*r*“, které působí jako oddělení „čí“ naplnění čibuku od „*is*“ – ohně.

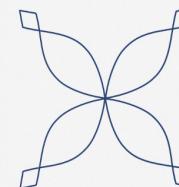
Čís je podstata naplněná prvotním ohněm – dnes se používá slovo síla.

Měli jsme i slovo číš, v němž „š“ znamenalo nikoli šamana, ale draka jako nejčistšího nositele prvotního vědění.

Číš je podstata naplněná čistým věděním – dnes zaměněná za slovo pravda.

Podíváme-li se kolem sebe, máme tu samou pravdu, jíž se všichni ohání a zaštíťují.

Zaměníte-li slovo pravda za *čís* (*číš*) – oslabíte jeho význam, posílíte původní pramen – *barmen*.

LUČI

LUČI – LUCI

LU – lumen – světelný tok

CI – *ČI* – cit, cítění, čítí, probuzení, vědomí

LUČI – světelné vědomí, podstata

LUČI obsahuje vše, neb je oddělenou částí Všeomíra – Efíru – Aíferu

LUČI – se rodí uvnitř Aíferu a oživuje jej

- Luči v člověku může prožívat, co si zvolí
- žár i mráz
- teplo je novou vlastností, kvalitou vzniklou na základě zkušeností prožívajích a na obou pólech
- teplo je úroveň propojení protikladů
- teplo je umění být v rovině nad oběma protipóly, znamená vystoupení z karmy a kola inkarnací

- nová schopnost získaná v této úrovni je možnost v případě potřeby použít sílu žáru i sílu mrazu a udržet si nadhled

– pozbýt tohoto nadhledu znamená vrátit se – padnout – zpět do karmy a inkarnací

• odvozená slova:

lucerna – (lucerana) znamená proud světla lu, stíněný ce, pod úhlem ra, napodobující světlo dne na, čímž se do proudu světla vnáší zkreslení, zmatení

лоучка – *лúčka* stčes – světlo, louč

лоучка – *loučka* stsl – paprsek, louč, pochodeň

loučník – dlouhý nůž na dělání loučí, jinak

lavečník

proluka stčes – úsvit

– prvotně možná prolúča

– do současného jazyka splynulo se základem slova lek – záhyb, ohyb (viz slouka) jako štěrbina, volný prostor, volné místo, jak ve významu stavebním, tak i časovém, či ohybu světla

prolúčné hvězdy stčes – hvězdy svítící na počátku úsvitu (např. Jitřenka – Lucifer)
olúčiti stčes – osvětliti (původně *olúčajá*)
luči, lučja prasl – svítiti, zářiti, vzniklo podle některých lingvistů z ještě staršího kořene leuk, louk

loyna – lúna – luna – složená z kořene *lú* – svítit (později kráceleno na *lu*) a přípony *na* – navrchu;

– význam slova vysvětlen původním slabičným významem je odražené světlo – zkreslující, deformující; je to stejné jako odraz v zrcadle nebo v klidné hladině vody

· v jiných jazycích:

lūcis, lūx lat – světlo, záře, den – odvozené

luxus jako přepych – oslnující, zářící

lūcī lat – háj, les

luci it – světla

luča srch – paprsek

lučsrch – louč

լուս – *lučru* – paprsek

լուս – *lučchor* – snop (což je od slova lučba – sloučení – síla světelného paprsku je vesloučení barevné škály světla) – přirovnání ve slově snop – svázání, sloučení obilných klasů

լուս – *lučukr* – paprsek, jiný překlad paprsku – *պրոմին* – prómiň – proměň (viz oběť – měna, minout)

· *cul-pa* lat – vina

> *luc* – cul, pa – pád

> pád LUCI, světla

> postavit se do viny (= stčes vady)

znamená padnout, odevzdat svoji sílu – promiň = proměň

· *Lucek* stčes, *Luciáš, Lucišjč, Lucifer* =

Lucifer – vůdce pekla

PAPRSKY DUHY

Základních sedm paprsků duhy nese poselství pro lidi, neboť každá barva vyjadřuje to, co za ní stojí. Její sytost či jemnost jsou odvozeny od míry prosvícení. Prosvěcovat lze zevnitř i zvenku. Čistá síla LUČI se projeví propojením obou toků.

1. černý paprsek

Černá je souhrnem všech barev duhy, je živoucí půdou, která čeká na osetí a nový život. LUČI je oddělená část probouzející se k životu – wijá ze trny. LUČI dává své LU tmě, a tím proměňuje všeobsahující černou na všeobsahující bílou.

Živlem je země.

Země jako materie, hmota. Tudíž černému paprsku odpovídá veškeré dění související s hmotou – majetkem. Chudoba–bohatství. Na tomto světě je dán život v bohatství. Žije-li kdo v chudobě, buď si sám předurčuje

askezi, nebo si odžívá karmu.

Chudoba–bohatství je životní volbou.

Volbu mohu měnit – změnit...

2. červený paprsek

Červený paprsek nese sounáležitost se svým rodem. Rodem lidským, pozemským, ale i hvězdným, kosmickým. Dříve se týkala více vztahů v rámci těchto rodů. Dnes se vztahy rozšiřují široko za členy rodiny a rodu, protože červený paprsek týká vztahů všech.

Červená je barvou síly, dne, rozkvětu, plodů, sklizně, ljubljenia (lásky).

Je též barvou krve, násilí, agrese, sexu, manipulace, zlosti a vzteků.

Tudíž je znakem i pro válku a boj.

Síla červené je nejtěžší a nejhrubší v celém spektru. Proto bez srovnání v ní usazeného je člověk bez možnosti propojit celý systém svého silového pole. Nejtěžší je boj sebe se sebou. Až se na sebe člověk podívá smíli-

věji, začne proměňovat boj v sounáležitost. Boj v něm bude ustupovat, stejně jako kolem něj. Tvoříme jen to, co jsme, ať si to připouštíme, či nikoli. Přijetí sebe – di (jedince) se vším všudy, co k němu patří, je vzdáním se boje se sebou.

Dlouhodobý a vytrvalý boj se sebou má za následek nejen vytvoření boje a chaosu kolem sebe, ale i poškození silových polí, které se projevuje přeměnou na hnědou barvu.

Červený paprsek má sílu ničit, bořit i stavět, činit. Je na každém, jak jeho sílu použije.

Živlem je hvězda ve smyslu rodu pozemského i kosmického.

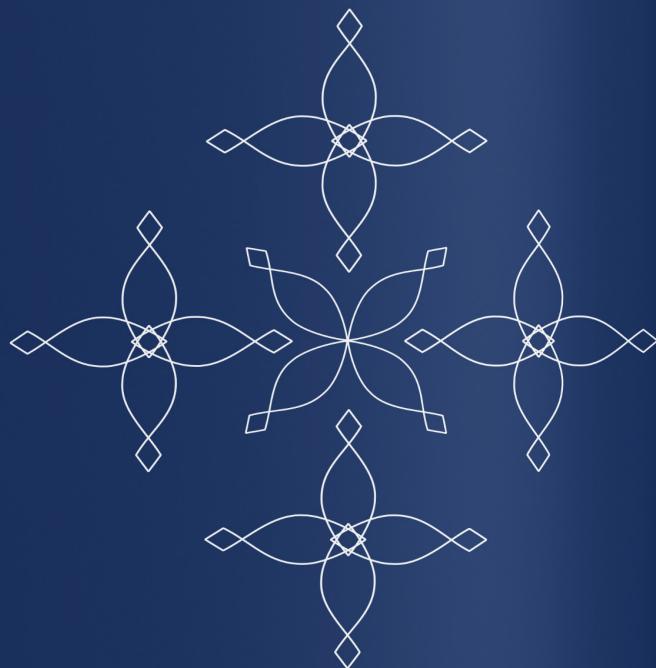
3. oranžový paprsek

Nese žár. Žár hmotný, pozemský a hrubý. Žár ohně fyzického, stejně jako žár v našem těle vycházející ze žáradla – žrádla – „jídla“ – píci – bašty – brašny – pokrmu – výživy – živiny.

Fyzická krmě sytí naše fyzické tělo a dává mu žár – hrubou sílu – k životu. Žár – jakýkoli – může být spalující, stejně jako vitalizující. Je to úroveň hmotného světa. V těle se projevuje v trávicím traktu buď jeho dobrou funkcí, nebo poruchami spojenými s touto úrovní. Též i obžerstvím, nebo naopak bulimií, či anorexií, pokud je jeho síla vychýlena z rovnováhy.

Živlem je oheň. Hrubá síla udržující pořádek v době temna.

BUKVICA
A JEJÍ STÍNOVÉ OBRAZY

· otroctví; pasivita; strach, deprese, slabá vůle; nízká sebeúcta; pocit méněcennosti; ctižádostivost; sobectví; násilí proti sobě a ostatním; agresivita jako způsob, jak se zmocnit a stát se mocným; ztráta propojení se sebou – svým LUCI

· důsledkem je ztráta síly a snaha o její znovunabytí vkládáním vůle na ostatní; to se projevuje skrze vydírání, zastrašování, manipulaci s vinou, strachem, ale i soucitem

CHAOS, ŘÁD A ROVNOVÁHA

Chaos a řád jsou proti sobě stojící polohy. Usměrněním sil chaosu, vložením určitého množství řádu, vzniká rovnováha.

Řád v chaosu, chaos v řádu.

Při přechodu z jedné úrovně do druhé se boří staré a staví nové.

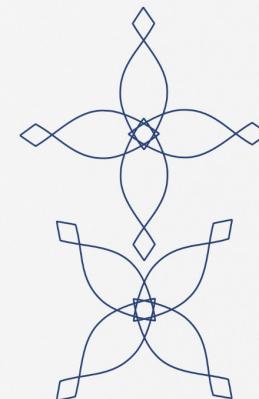
Boří se původní řád a vzniká chaos. Obojí – ničení i činění – boření i stavění – probíhá současně.

Čím dříve se vytvoří rovnováha v člověku, tím rychleji se posune národ i celý svět.

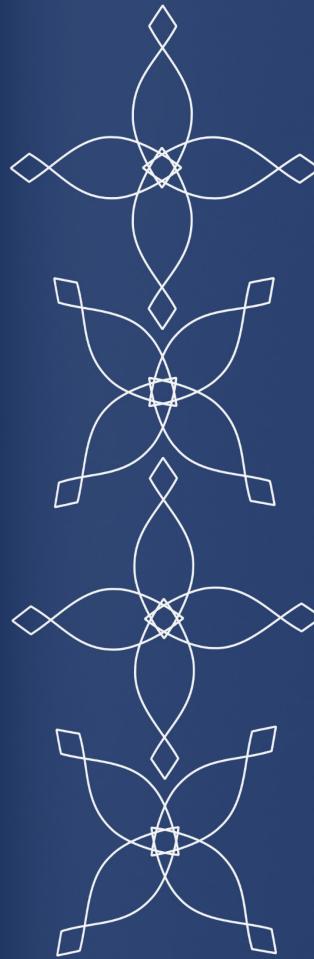
Síly chaosu i síly řádu se snaží posílit a udržet svoji stranu, neb je jejich zdrojem obživy.

Ti, kdo kráčí cestou k rovnováze, síly chaosu i síly řádu přeměňují na rovnovážné. Chaos

i řád lze přeměnit tehdy, pochopí-li člověk jejich smysl. Pochopej jejich smysl, přestává s nimi bojovat, ale počne je ovládat a usměrňovat – tvořit rovnovážný stav.

**Všechny informace v knize
uvedené jsou výsledkem mojí
osobní cesty poznání.**

Co napsat nakonec.
Díky, že jsem, že jste, že jsme.
Že žijeme v této skvělé době.
Že máme ve svých možnostech
více než kdy jindy ovlivnit
události současné
i příští.